

**OBS! UDSILLINGSRESULTATER OG
STILLING I KONKURRENCEN OM Å-
RETS RIDGEBACK 1984 I NÆSTE NR.**

Rhodesian Ridgeback Klubben Danmark

BIS- vindere i Korsør 1984 med Jackie Jackson som dommer

NR.3 NOVEMBER 1984

MEDLEMSBLAD

Formand:
Mette Kjærsgård
Solbakkevej 32
Toksværd
4684 Holme-Olstrup
Tlf: 03 76 22 18
Hvalpehenviser

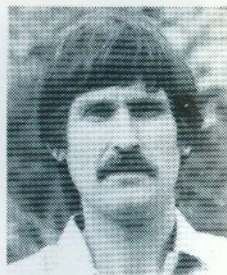
Kasserer:
Jens Trønning
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.
Tlf: 02 39 35 15

Sekretær:
Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
Tlf: 02 24 31 89
Udstillingsudvalg
og tilmeldinger

Bestyrelsesmedlem:
Mogens Børjesen
Gl.Nykøbingvej 36a
Kollekolle
4560 Vig St.
Tlf: 03 42 40 53

Bestyrelsesmedlem:
Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17
Bjergby
9800 Hjørring
Tlf: 08 97 11 26

Postgirokonto:
Rhodesian
Ridgeback
Klubben
Giro nr.: 7 36 04 44
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.

Annoncepriser:
Helside: 150 kr.
Halvside: 85 kr.
Kvartside: 50 kr.

Kontingent:
Enkelt: 150 kr.
Familie: 200 kr.

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER

Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSHALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmundsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

RIDGEBACK-DAGEN! 1984

Ridgeback-dagen 1984 skulle i år holdes på Fyn. Stedet: Hotel Fåborg Fjords tilhørende arealer som Bente Horn velvilligt havde sørget for var til rådighed; - Tak, Bente. Datoen, d. 1 juli var nøje valgt med henblik på at skaffe et strålende solskinsvejr med en smule brise; denne del af aftalen blev desværre ikke overholdt, hvilket alle tilstedeværende nok kan bekræfte. Dommeren: Birthe Møller Hansen, opdrætter af Newfoundlænder, medlem af DKK's bestyrelse og næsten færdiguddannet som dommer indenfor vores race. Kendt af de fleste fra forskellige udstillinger som dommeraspirant og meget interesseret i Rhodesian Ridgeback. Formålet med dagen: at holde en uformel sammenkomst, med mulighed for at få en saglig bedømmelse af sin hund, se andre ridgebacks og gøre nye hundebekendtskaber, lære lidt mere om racen, men først og fremmest få en hyggelig dag ud af det.

Gråt, dystert og regnfuldt så det ud, men ridgebackfolkene havde trodset vejret og var flittigt mødt op. Ikke mindre end 23 hunde var tilmeldt, lige fra baby-klasse til mimre-klasse. Atter i år måtte vi i bestyrelsen erkende, at vi ikke var godt nok forberedt. En kæmpe regnbyge kunne dog rigeligt undskylde forsinkelsen i starten. Masser af frivillige ydede et stort bidrag med at

få alting klaret så vi kunne starte anstændigt da byen stiltede af. Ringen var stillet op, vaccinationsattester kontrolleret og præmier fra klubben, foderfirmaer og Birthe Møller Hansens to smukke messinglysestager som ærespræmier, var stillet frem, alt dog behørigt beskyttet mod regnen, da næstformanden kunne byde velkommen til Rhodesian Ridgeback Klubbens 2. Ridgeback--dag.

Den første hund i ringen var Bitte-Nus Dogo Mlimanene som med en ridgeback stolte knejsen lod sig eksaminere af dommeren. Bygning, vinkler og ikke mindst racens adelsmærke, ridgen blev grundigt vurderet, inden dommeren lod ham trave ringen rundt. Charmerende og elegant klarede han også dette uden det mindste besvær. Efter denne grundige inspektion kunne hund og ejer forlade ringen med klubbens specielle Ridgeback-dag glas og en foderpræmie, - men uden at kende kritikken og uden at vide om dommeren ville se ham igen i den senere konkurrence om Ridgeback-dagens bedste hund.

Efter Baby-klassemens enlige hund skulle vi til Tumlinge--klassen. Også her deltog kun en hund, hanhunden Combo. Hvalpe og unghunde er altid sjove at se på udstillinger. De udviser ofte en vis spontanitet og nysgerrighed og fremturer egensindigt i ringen. Publikumsinteressen var stor, mens Birt-

he vurderede Combo. Også han kunne efter en aktiv omgang rundt i ringen forlade denne med diverse præmier og uvisheden om kritikken.

I Bølle-klassen så vi rigtigt pubertetsprægede hunde. Kendetegnende for alderen er jo, at de ikke rigtigt vokser helt proportionelt, - nogle lidt for høje bagtil, andre med u-mådelig lange ben, veludviklede hoveder til slanke kroppe og nogle for tykke. Det er en u-mådelig charmerende klasse med alle dens nykker og selvstændighed eller mangel på samme. Birthe Møller Hansen fik et stort job med at gennemgå hanhundene, Mungo og Dubwana og tæverne, Torhusets Fairfax Sweet Sue, Torhusets Tawny Cassandra, Torhusets Tan Mahalia, Diriki og Torhusets fairfax Donna Lee. Birthe gav sig god tid til at vurdere disse hunde, for hvem ved? Måske kunne der gemme sig en kommende tophund blandt disse? Jytte, dagens flittige ringsekretær fik travlt med at føre Birthes bedømmelser ned på papiret og Finn, vores dygtige ringassistent havde nok at se til. Han skulle både holde styr på hunde og samtidig sørge for at hente glas og præmier. Ejerne til hundene fik sig nok en interessant snak om, - ja hunde hvad ellers, mens de andre blev bedømt. Publikum fulgte entusiastisk både nye og de mere erfarne og udstillingsvantes, anstrengelser

for at vise deres hund bedst muligt. Birthe var meget sød til at hjælpe med at få rettet et ben ind, eller sat halsbåndet rigtigt. Det var både lærerigt for de deltagende i ringen og for tilskuerne som stod tæt langs ringsiderne. Nogle af disse havde endda slået sig ned på tæpper og med paraplyer, selvom der dog ikke blev særlig meget brug for disse.

I Svende-klasse hanner deltog ikke mindre end 9 hunde. Disse vidt forskellige af sind og udseende, men meget interessant og overraskende for dem som på forhånd troede, at alle ridgebacks ville ligne deres egen. I Svende-klassen deltog følgende han-hunde, Idi, Torhusets Kesha-Africanus, Troldeborgs Ongo, Ncomo, Torhusets Tan Dafender, Bitte-Nus Kijana, Panga, Bitte-Nus Gaidi og Shampa. Denne store klasse fyldte ringen godt ud; det var voksne hanhunde som alle ikke lige godt tålte at være for nær andre. Derfor blev gruppen delt, så kun et mindre antal hunde var i ringen på en gang. Mere, end i nogen anden klasse, fik Birthe brug for at hive alle standardens enkeltheder frem. Næsten alt var præsenteret, lige fra store tunge, meget muskuløse hunde til de slanke og mere elegante typer. Det var ikke et ensartet syn som mødte Birthe. Til gengæld fik hun oplevet de mangesidede avlsresultater i praksis. Det var uhyre spændende at se

Birthe gennemgik alle disse forskellige hunde og hundenes reaktioner på dette. Nogle tog det som om de aldrig havde bestilt andet, andre viste en skyhed som ikke er kendetegnende for racen. Uanset, hvordan de reagerede i ringen kunne folk dog fortælle, at hjemme fungerede hundene som gode familiehunde. Publikumsinteressen for denne klasse er altid stor; voksne hanhunde er altid imponerende p.g.a. deres størrelse og muskulatur. Her får man rigtigt fornemmelsen af, hvor meget kraft og styrke der skjuler sig bag pelsen. En af hundene bør dog fremhæves i ganske særlig grad, nemlig Bitte-Nus Gaidi som det, efter et ganske imponerende stykke træningsarbejde og god hundeforståelse fra sin ejers side, er blevet den første Politihundekårede Rhodesian Ridgeback i Danmark. Ejer og fører er, Birthe Toft. Tillykke med det fine resultat. Senere skulle Bitte-Nus Gaidi også demonstrere nogle få af sine færdigheder. Efter en grundig gennemgang af alle disse, skulle Birthe se den ene tæve som var tilmeldt i Svende-klasse tæver. Denne hund var, Wapi, vinderen af sidste års Ridgeback-dag. Her kunne man tydeligt se forskellen mellem hanner og tæver demonstreret; tævens lettere bygning, lidt mere langstrakte facon og mere glidende bevægelser.

I Mimre-klassen skulle

Birthe se to tæver, N' Dugu og Ndugu. Forskellige af udseende, men dog med rod i de samme blodlinjer. Begge hunde kan føres tilbage til de første avlshunde i Danmark. Mimre-klasse er spændende, fordi den stillet i forhold til yngre hunde, gerne skulle vise en udvikling i racen. Birthe kunne hurtigt bedømme disse fine aldrende damer som endnu sagtens kunne klare anstrengelserne ved at rejse land og rige rundt for at lade sig vise frem.

Kun ganske få af de danske champion-hunde var mødt op på ridgeback-dagen for at deltage i den sidste klasse, Champagne-klasse. Kun to hunde som kender hinanden godt, deltog. Både Artus-Lionclaw og Nadra skulle overfor Birthe demonstrere, at de var værdige repræsentanter for deres race. Der er både fordele og ulemper ved at have en sådan klasse på ridgeback-dagen. Det er helt afgjort en ulempe, at førerne eller handlerne har langt større erfaring end andre og nye udstillere og måske bedre forstår at skjule hundens fejl og fremhæve dens fordele. På den anden side kan nye udstillere lære lidt mere om fremvisning. Samtidig får alle chancen for at se hunde som er klassificeret som typiske for racen. I forbindelse med disse fordele og ulemper må dog indskydes, at Birthe Møller Hansen, selv er en meget erfa-

ren udstiller og kender de fleste små tricks. Også i Champagne-klassen kunne hun lære førerne noget nyt om fremvisning.

Efter denne grundige gennemgang og beskrivelse af alle hunde, skulle Birthe vælge de hunde ud som skulle deltage i konkurrencen om Ridgeback-dagens bedste hund. Spændingen var stor, efterhånden som de forskellige katalognumre blev råbt op. Både Baby-klassens, Bitte-Nus Dogo Mlimanene og Tumlinge-klassens, Combo skulle være med. I Bølle-klassen havde Birthe udvalgt Torhusets Fairfax Sweet Sue, Torhusets Tawny Cassandra, Diriki og Torhusets Fairfax Danna Lee. Svende-klassen blev repræsenteret ved Torhusets Kesha-Africanus, Torhusets Tan Dafender, Bitte-Nus Kijana, Shampa og Wapi. Mimre-klassen N' Dugu skulle i ringen igen og ligeså både Artus-Lionclaw og Nadra fra Champagneklassen.

Det var et imponerende syn med alle disse 14 ridgebacks i ringen på én gang. Hver især udvalgt for på hver sin måde at vise nogle kvaliteter i forhold til standarden. Birthe gik scenevant og erfarent i gang med endnu et check af hver enkelt hund; hvordan ser udtrykket ud, hvilken hund har den bedste bygning og vinkler, et ekstra blik på ridgen o.s.v. Efter dette skulle hundene endnu engang rundt i ringen. Her gjaldt det

om at have godt check på sin hund; der var ikke meget plads! Efter, med spekulativ mine, at have gjort sine overvejelser, sorterede Birthe de fire hunde fra, som hun mente viste sig bedst netop den dag. De fire hunde som Birthe tog fra til semi-finalen var, Bitte-Nus Dogo Mlimanene fra Baby-klassen efter Kianga's Cyrus og Nadra, Diriki fra Bølle-klassen efter Artus-Lionclaw og Wapi, Artus-Lionclaw efter Loustogens Douglas og Sanjika Nandiswaya of Janak og endelig Nadra efter Ac Quaints Bison og Ndugu. Uden at vide det, havde Birthe Møller Hansen vist, at sikkerheden og linjen i hendes bedømmelse var klar; de fire hunde som hun tog fra, var nemlig far og datter, og mor og søn. Koncentrationen blandt de fire udstillere var spændt til det yderste. Hvordan mon rækkefølgen ville blive? En grundig vurdering af hver enkelt hunds kvaliteter var nødvendig inden Birthe kunne foretage sine placeringer. Som Ridgeback-dagens bedste hund nr. 4 blev placeret, - Diriki. Som Ridgeback-dagens bedste hund nr. 3 blev placeret, - Nadra. Som Ridgeback-dagens bedste hund nr. 2 blev placeret, - Bitte-Nus Dogo Mlimanene og endelig som Ridgeback-dagens bedste hund nr. 1, - Artus-Lionclaw. Tillykke til alle! Ikke mindst Birthe Møller Hansen som klart og tydeligt demonstrerede, at hun havde

linje og overensstemmelse i sin bedømmelse.

Efter lykønskninger fra dommeren og overrækkelse af Birthe Møller Hansens ærespræmie, de to messinglysestager, overrækkelse af klubbens Ridgeback-dag rosetter og foderpræmier, kunne alle deltagende endelig få udleveret kritikken af deres ridgeback. Her var en beskrivelse på godt og ondt, fejl og gode sider skitseret. Der fulgte et grundigt studium af disse.

Ovenpå disse begivenheder trængte alle til noget at styrke sig på. Som følge af den omhyggelige bedømmelse, var vi noget forsinket, men de lækre platter kom hurtigt på de store fællesborde i Hotel Fåborg Fjords restauration. Snaps og øl kom på borden og snakken kom hurtigt til at gå livligt, både på langs og på tværs. Da alle havde nydt godt af hotellets gode mad, rejste Pia Schrattenholz sig og takkede Birthe Møller Hansen, fordi hun havde villet ofre tid, kræfter og viden på at dømme vores hunde. Samtidig overrakte Pia, Janet Murrays berømte grønne bog, "The Rhodesian Ridgeback 1924-74", til Birthe som en lille tak fra Rhodesian Ridgeback Klubben. Efter kaffen skulle dagens videre og mere uformelle program fortsættes.

I formiddagens løb havde mange fundet sammen på kryds og tværs og diskuteret erfaringer og oplevelser omkring de-

res hunde. Dagens næste begivenheder skulle styrke dette.

I Junior-handler konkurrencen fik Kristine på 12 år med Bitte-Nus Dogo Mlimanene, Kasper på 11 år med Combo, Mary på 14 år med Dubwana, Thomas på kun 5½ år med Torhusets Tan Mahalia og endelig Karin på 10 år med Diriki, chancen for at vise hvordan de kunne tumle deres store venner i en ring. Mange børn har et naturligt godt tag på dyr og det fik vi da også at se her. Det vakte stor begejstring hos publikum, når en af hundene forsøgte at sætte sig eller ville lave alt muligt andet og så pænt stille og roligt fik opmærksomheden fæstet på det den skulle, af børn som var mindre, vægtmæssigt, end dem selv. Birthe valgte omhyggeligt, hvem hun ville placere som nr. 1,2,3,4 og 5. Som nr. 1 placerede hun Kristine, som nr. 2. Kasper, som nr. 3 Karin, som nr. 4, Thomas og slutteligt Mary på femtepladsen. Flot klaret af disse unge juniorhandlere som kunne forlade ringen med rosetter og foderpræmier. Lad os håbe, at dette var nogle af fremtidens dygtige handlere som vi her så. Enkelte af handlerne i den efterfølgende voksenhandlerkonkurrence klarede sig også ganske fremragende, men generelt anbefalede Birthe, at man fulgte ringtræningskurser, hvis man ville udstille mere seriøst.

Dagens absolutte højde-

punkter skulle blive kåringen af årets Super-Støver og årets Pølse-Mester. Ideen bag Super-Støver konkurrencen, var den, at prøve at vise at ridgebacken endnu besider sine sporevner. Et stykke lever blev slæbt over jorden, hvorefter stumpen blev gemt under 1 af fire stålkruis som lå ca. 1 meter væk fra enden af sporet. Tanken er simpel: for at få noget at spise, må den bruge næsen for at finde frem til byttet. Adskillige meldte sig til denne konkurrence og det var ganske interessant og fornøjeligt at se, hvordan hund og fører greb sagen an. Nogle hunde havde ganske givet aldrig fået lov til at stimulere deres medfødte sanser; de magtede ganske simpelt ikke at indfange den lækre duft fra frisk, rå lever, - eller også var de betydeligt bedre vant! Andre fik snuden i jorden med det samme. Fremad med fuld fart, halen i vejret, svagt svingende fra side til side, et typisk tegn på at hunden er på sporet. Der var mange dygtige hunde som nok med noget rigtig sportstræning kunne blive fænomenale. Helt uretfærdigt var det ikke, da Bitte-Nus Gaidi, eller bedre kendt som Rasmus, løb suverænt af med sejren. Rasmus er jo Danmarks første politihundekårerede Rhodesian Ridgeback. Jeg håber, at Birthe Toft, ejer og fører, ved en senere lejlighed vil fortælle mere om det store og omfattende program som

Rasmus har været igennem for at blive politihundekåret. Tillykke Birthe og Rasmus, med Danmarks og verdens første vinder af den eftertragtede Super-Støver titel.

Pølse-konkurrencen var uimodståelig morsom og fangede publikums interesse i den grad, at der hist og her lød gevaldige tilråb. Mange ridgebacks har en overvældende gevaldig appetit, hvilket vi også fik at se, idet nogle fik hugget pølsen fra føreren, allerede inden startsignalet var givet. Der var semi-finaler i flere omgange, idet tilmeldingen til denne konkurrence var stor. Til selve finalen var der dog et mere begrænset antal deltagere, idet mange ridgebacks faldt for fristelsen til at æde pølsen, inden de havde nået målstregen. Uovertruffen var dog Greta Mazanti med Torhusets Fairfax Sweet Sue som helt klart kunne kåres som året Pølse-Mester 1984. Flot klaret at se en ridgeback som var ordenligt opdraget hjemmefra; min havde ikke kunnet klare det.

Slutteligen var der ikke andet tilbage end at sige tak for dejlige deltagere i denne, klubbens anden ridgeback-dag, tak for megen hjælp med alt det praktiske og mest af alt tak til Birthe Møller Hansen som viste sig at være en meget sober og omhyggelig dommer som udviste godt kendskab til racen og var meget sød til hundene. Tak til Bente Horn

som havde stået for det praktiske med at få fat i et passende område og ikke mindst, at sørge for maden! Tak til foderfirmaerne Trimm og Doko som med deres foderpræmier gjorde deres til at dagen kunne blive endnu mere festlig.

Dagen sluttede sent. Trods gråvejret og de små uheld hen af vejen, (en enkelt hund fik et bidsår) kunne vi se tilbage på en hyggelig og vellykket dag. Mange havde be-

nyttet sig af chancen til at snakke hundeproblemer og fornøjelige oplevelser med racefæller. Blandt de deltagende hunde, havde vi chancen for at se alle typer af ridgebacks, både hvad angår eksteriør og temperament. Dagen gik godt, - skulle du have ideer til at gøre den endnu bedre, så kontakt venligst et af bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen vil altid gerne tage imod nye ideer og forslag.

KENNEL

DK CH NADRA

BITTE-NUS

Henvendelse til:

VIBEKE OLSEN

Mariehøj 411, 2990 Nivå Telefon 02-24 31 89

SYDAFRIKANSK DOMMER I KORSØR B.I.JACKSON

For anden gang i klubbens historie, skulle vi til det smukke sted, "Sommerlyst", i Korsør Lystskov. Datoen var den 3 juni og endnu engang skulle vi have en dommer fra racens hjemland, Sydafrika. Og så ovenikøbet en meget erfaren og ridgebackkyndig dommer med mange års erfaring bag sig som dommer. Dommeren tur til Danmark var kommet i stand gennem et godt samarbejde med den svenske ridgebackklub og på denne måde kunne det gøres relativt billigt. Udstillingen var arrangeret af Rhodesian Ridgeback Klubben og Dansk Dalmantiner Klub. Et velvalgt samarbejde, idet Standarden for Rhodesian Ridgeback jo oprindeligt er skrevet ud fra Dalmantinerstandarden.

Den skønne solfyldte plads blev hurtigt fyldt med de herlige spættede dalmantinere og vores egne større ridgebacks i mange farvevarianter og typer. Dalmantinerne får mig altid til at tænke på "Hund og hund imellem", denne skønne film som står som en svag erindring fra barndommen. Det skulle blive en spændende udstilling, for dommeren Jackie Jackson kom netop fra Sverige, hvor hun fremragende havde dømt ikke mindre end 62 ridgebacks og tidligere har hun også dømt på mange store ud-

stillinger i Sydafrika. Udstillingen skulle ydermere blive særdeles spændende, fordi der her skulle blive en reel chance for at få placeret en ridgeback i Best in Show, noget som ikke tidligere er hændt hverken for ridgeback eller dalmantiner (mig bekendt).

Jackie skulle starte med at bedømme Rhodesian Ridgeback. Dette gjorde hun, idet hendes bedømmelsesform helt lå på linje med den hun anvendte i Sverige; en omhyggelig eksteriørbedømmelse, hvor hun flere gange vendte tilbage til hundene, hvis de ikke i første omgang var umiddelbart tilgængelige. Dette var desværre noget som gjorde sig gældende for en stor dels vedkommende; noget som måske burde give stof til eftertanke for opdrætternes og klubbens vedkommende, - hvordan kan opdrætterne og klubben gøre mere for at skabe bedre temperamenter?

Kun fire ud af 17 fremmødte ridgebacks fik en 1. præmie. Troldeborgs Soko, Nadra, Shiba og Torhusets Tan Mercia blev de fire udvalgte. Af resten, fik 10 ridgebacks 2. præmie og 3 ridgebacks 3. præmie. Det må indskydes, at det ikke var temperamentet alene der gav disse præmieringer. Også manglende type, alt for tykke hunde og diciderede

fejl ifølge standarden medvirkede til den lave præmiering. Nok en skuffelse for mange som har en dejlig familiehund derhjemme, og så kommer til en anerkendt dommer og så får en 2.den eller 3.die præmie. Men, det er ikke et tegn på, at det er en dårlig hund de har hjemme i familien, men et tegn på at vi alle skal tale mere sammen om, hvordan vi kan forbedre racen istedet for at ødelægge den.

I konkurrencen om Bedst i Racen blev kampen både spændende og lang. Der skulle adskillige ture rundt i ringen til for at dommeren kunne finde de rigtige placeringer. Dommeren måtte også hjælpe lidt med at få stillet hunden rigtigt op, så vinklerne kunne bedømmes helt korrekt. Endelig faldt hendes valg: Som BIR 4 valgte hun, Troldeborgs Soko, som BIR 3 blev Shiba placeret, som BIR 2 fik Nadra æren og endelig på den eftertragtede BIR 1 plads, kom en forholdsvis ny udstillingshund, nemlig Torhusets Tan Mercia. Tillykke alle fire med førstepræmier og placeringer.

Efter en lækker platte i kroens hyggelige lokaler og bedømmelserne af de mange dalmantinere, kunne vi gå videre til dagens mest spændende konkurrence, konkurrencen om Best in Show 1, 2, 3 og 4. Fordelingen skulle vise sig at blive meget lige, - to dalmantinere og to rhodesian ridge-

backs blev placeret. På 4. pladsen fik vi en dalmantiner, som Best in Show nr. 3 blev placeret Nadra og som Best in Show nr. 2 blev placeret Torhusets Tan Mercia. Best in Show nr. 1 blev en dalmantiner. Tillykke alle sammen; det var historieskrivning, idet det aldrig tidligere er lykkedes nogen ridgeback at blive placeret i Best in Show konkurrencen. Det var en spændende og lærerig dag, idet Jackie besvarede mange spørgsmål om racen og om sin bedømmelse af denne. Ved besvarelsen af disse spørgsmål, viste Jackie både en fantastisk stor viden om hunde, såvel anatomisk som specifikt racemæssigt. Også hendes specielle kærlighed for ridgebacks skinnede klart igennem.

Det blev til præmier, hundesnak, godt vejr og tildels godt humør. Men en bedømmelse som denne bør nok føre til, at vi alle går hjem og tænker lidt mere over hvad vi vil med vores race, hvordan vi kan gøre den bedre og stadig bibeholde de mange gode egenskaber som ligger i racen.

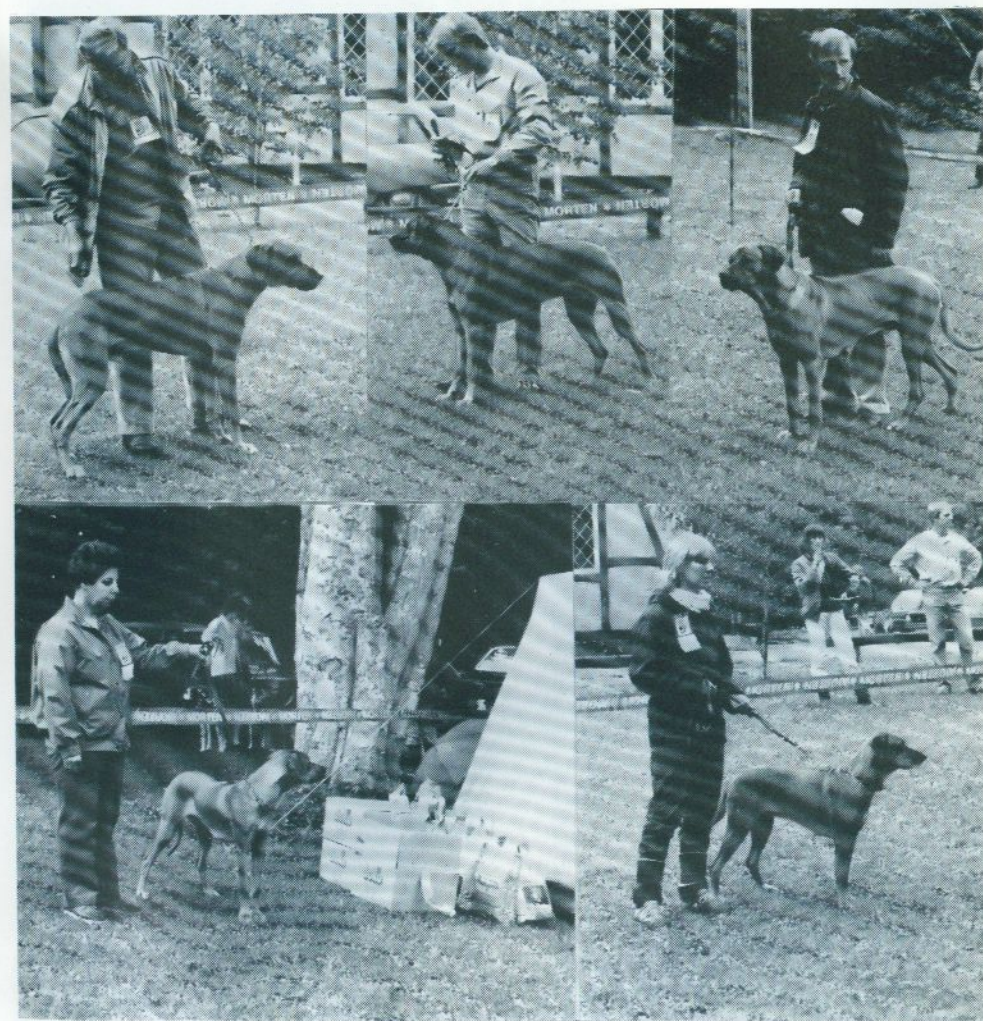
For os som ikke udstillede var Jackies besøg uhyre inspirerende, hun kunne fortælle mange generelle ting om racen i dens hjemland, idet en af hendes veninder er opdrætter af ridgeback i Sydafrika. Hun kunne henvise til mange lærerige bøger om almen hundekendskab og speciallitteratur. Vigtigst af alt, Jackie pointerede

meget at det var vigtigt at se og lære andre racer grundigt at kende, for bedre at kunne vurdere sin egen race med nøgterne øjne.

Sidst, men ikke mindst,

tak til Irene og Henning Jespersen som husede Jackie under hendes ophold i Danmark og som sørgede for bil så Jackie også fik noget af Danmark at se.

"Så er der Trimm"

Knnaaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagingen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tømmer kan lide Trimm middagsmad.

Holway Plover.
Markprove: 2 x 1. vinder med certifikat.

Skriv til MasterFoods
og få brochuren.
Hvad ved du om din hunds ernæring?
MasterFoods as, Fabriksparken 10,
2600 Glostrup.

(02) 63 22 11
Søren Bull Rasmussen

PÅ TUR BLANDT NORDISKE R.R.

Det var en tidlig morgen, fredag d. 25 maj 1984. Kufferten pakket med det mest nødtørftige, forventningerne store og humøret højt, - selvom det var tidligt! Vi var fire danskere som havde besluttet at gøre den lange tur til Grådö og dermed til den hidtil største sammenkomst af Rhodesian Ridgebacks, for ikke mindre end 62 ridgebacks var tilmeldt til Svenske Rhodesian Ridgeback-Sällskapetets 10-års jubilæumsudstilling. Og så ovenikøbet med en international kapacitet som dommer, B.I. Jackson fra racens hjemland, Sydafrika.

Efter en times kørsel kunne vi nyde morgenkaffen ombord på færgen. Ud af Helsingborg i en fart og så nordpå. Turen op gennem Sverige er bestemt ikke kedelig. De smukke røde svenske trægårde lyste op overalt. Klippeformationer tiltog og gik efterhånden over i små bjerge. Vi skulle en lille afstikker ud til den svenske østkyst for at se på ridgeback-hvalpe. Vi havde både kort og en god telefonisk beskrivelse af hvordan vi skulle finde frem, så det skulle nok gå.

Det gjorde det også, - i starten. Det var ikke noget problem med de store veje. Vi fandt også posthuset og kirken i den lille landsby. Da vi dre-

jede ned af grusvejen ved kirken gik det helt galt. Vi fandt ikke det rigtige navn på nogen af husene, selv efter flere gennemkørsler. Men hvad?, der var jo en ridgeback-mærkat på en bil. Det må da være det rigtige sted. Ud af bilen og ringe på. Ud kommer en noget ældre ridgeback-tæve, sød og venlig men tydeligt præget af sin alder. Vi stod alle noget målløse og endnu mere målløse blev vi, da den venlige svenske herre overhovedet ikke kunne give os ret i, at der skulle bo en ridgeback-opdrætter der. Med typisk svensk gæstfrihed blev vi inviteret indenfor med tilbudet om hjælp. Og det fik vi. Det viste sig at konen var dansk født og opvokset på et af vore godser, hvilket arvestykkerne i deres hjem også vidnede om. Gæstfriheden var stor, lysten til at snakke ridgeback og Danmark også, men efter at en telefonsamtale med opdrætteren havde vist at vi kun var få kilometer fra det rigtige sted, måtte vi hellere finde frem.

En stor mørk Grey-hound mødte os da vi nåede frem. Efter præsentationen fik vi de tre uger gamle hvalpe at se. De små virrende hvalpe holdt os fængslet i adskillige timer med deres kravlen omkring i forsøget på at opleve lidt mere

af verden. Efter kaffen og smørrebrød drog vi videre. Denne gang med kurs mod Grådö.

Forsøget på at finde et cafeteria som havde åbent, lykkedes ikke, så vi pakkede pænt vores medbragte mad ud af frysetasken ved et af de borde som hørte til et definitivt lukket cafeteria. Temmelig mange billister kom til at bruge afviserlygten unødigt i den tro at der var åbent. Desværre kunne de kun få fornøjelsen af at se fire gæve danskere spise deres medbragte mad.

Det var sen aften da vi nåede frem. Det småregnede, men der sad alligevel en hel del ridgebackfolk og hyggede sig omkring bordene. Efter en hurtig velkomst skulle vi vises vej til vores "gäststuga". Det blev til en 10-15 km, til højre og venstre, over broer og ned af små grusveje. Hytten var hyggelig, men nok lidt uvant for os komfortable danskere som er vant til indlagt vand og toilet med skyl. Belysningen blev klaret med en gaslygte, men det havde alt sammen sin charme, - det var næsten ligesom at være på skiferie i en norsk fjeldhytte. Efter at være kommet af med bagagen tog vi tilbage til de andre. Der blev varmet mad og vinen blev åbnet. Det blev langt over midnat, efter flere timers hyggelig ridgebacksnak før vi fandt tilbage til vores hytter og fik vores velfortjente søvn.

Der var fuld aktivitet på pladsen næste morgen da vi kom. Selvom det regnede var der allerede på det tidspunkt adskillige flere ridgebacks end vi ser på en dansk udstilling, - og det bedste var, at hunde- ne kunne hilse på hinanden uden snappen og gøen. I det hele taget noget som var generelt for ridgebackene på udstillingen.

Klokken 10 blev udstillingen åbnet med messingblæser-reville fra balkonen i byens forsamlingshus som dannede rammen om alle de indendørs aktiviteter. Efter at der var budt velkommen til denne største sammenkomst af ridgebacks i nordens nogensinde, gik man igang med lydighedsdressuren, - og det var interessant! Vejret var lige nøjagtig som ridgeback absolut ikke kan lide det; regnfuldt, koldt og stormende. Dette prægede også lydighedskonkurrencen, men alligevel kunne der ses meget godt lydigheds-samarbejde. I klasse 1 deltog Armaniac, Kinghunters Aristo, Loustigens Doouglas, Maridadis Bianca Jannes Fortuna, Blance Flour Bim, Grindels Franca og Shiri-Ya-Mwari. I den vanskelige klasse 3 deltog kun 1 hund, nemlig Haibas H' arym. Den spændende og underholdende konkurrence blev afsluttet med, at Maridadis Bianca Jannes Fortuna fra Norge vandt og velfortjent fik mange præmier.

Selve

eksteriørbedømmelse

startede med Charmeklassen som gælder hvalpe fra 0-4 måneder, - og den var i sandhed charmerende. Entusiastisk levede publikum med, mens Jackie ihærdigt forsøgte at få et indtryk af de små vilde krabater, hvoraf nogle hverken ville stå, gå eller lade være. Nogle få af disse skilte sig dog ud fra resten. Som bedste hancharmetrolld valgte Jackie Kiburi Mwana efter Gunthwaites Arrogance og Loustigens Exandra. Som nr. 2, Maridadis Changa Chece og som nr. 3, Maridadis Charles. Bedste tævecharmestrolld blev Maridadis Chacka efter Maridadis Beatiful Tai og Penda Sana of Janak. Nr. 2 blev Maridadis come to us Pendadottir. Ud af disse valgte Jackie den norske Maridadis Chacka som bedste hvalp i charmeklassen.

I Juniorklassen (6-9 måneder) så vi mere stolte og udstillingstrænede hunde, men til gengæld er det jo alderen, hvor vi ser de store poter, og de forskellige dele på hunden som ikke altid følges helt ad. Publikum fulgte også her bedømmelsen med stor interesse. Valget som bedste Juniorhan faldt på Naboom efter Kinghunters Bernie Lioncub og Grindels Duchess. Nr. 2 blev kuldbroderen Nadir. Bedste Juniortæve blev en søster til de to forannævnte, nemlig Nan-Shan og nr. 2 blev Aminata-Bright. Blandt disse valgte Jackie som absolut bedste Junior-hund, Naboom

som stolt viste sig frem. Ved bedømmelsen af unghundeklasse hanner viste dommeren klart sin mening om temperament; hundene i denne klasse viste ikke på dagen et tilgængeligt temperament og derfor blev der ingen placeringer. På tævesiden så det imidlertid anderledes ud. Bedste unghundtæve blev, Gunthwaites Angeleena efter Gunthwaites Aristocrat og Gunthwaites Kazuli. Nr. 2 blev Jemma of Janak og som nr. 3, Janak Zodi. Dagens bedste unghund blev Gunthwaites Angeleena.

I åben klasse hanner og vinderklasse hanner handlede Irene Jozviak elegant Kinghunters Alex-Liontooth, efter Loustigens Douglas og Sanjika Nandiswaya of Janak, frem til førstepladsen. Dette er ganske imponerende idet Alex har tilbragt 12 måneder i et helvede hos en norsk hundehandler, (ja, de findes sandelig også i Norge). Som nr. 2 blev den norske champion Pepino placeret og som nr. 3, Mankoya-Trigo. I åben klasse tæver og vinderklasse strøg en ny stjerne til himmels, Jina som nyligen var hjembragt fra Sydafrika og kun deltog på dispensation idet omregistreringen endnu ikke var foretaget. Som sagt, Jina fra Wallace i Sydafrika som nr. 1. Som nr. 2, Gunthwaites Angeleena og Nordostufials Liza of Janak som nr. 3.

I Championklasse hanner var konkurrencen hård, - og kvali-

teten høj. Hundenes udtryk blev der lagt stor vægt på, ridgene blev (korrekt) strengt bedømt og bevægelserne fik en afgørende betydning i denne klasse, hvor kvaliteten er så ensartet. Rooinek Jason of Janak efter Mkishis Nallim Mhelekazi og Janak Purdey of Rooinek blev vinder i denne klasse. Jason blev Crufts-vinder 1983 og nr. 2 sammenlagt i 1982 i England. Dygtigt handlet af Lennart Andersson. Nr. 2 blev Amos eller mere korrekt Guntwaites Arrogance ejet og fremvist af Tor-Erik Pedersen fra Norge. Som nr. 3 blev placeret Nordens bedste ridgeback i 1982, Kinghunters Aristo-Lionson. Blandt tæverne var spændingen også stor, men det blev Sanjika Nandiswaya of Janak, bedste tæve i Glenaholm-konkurrencen 1983, som distancerede sig og løb af med placeringen som nr. 1. Nandy er efter Janak Piedt og Starlight Sprite. Som nr. 2 blev placeret Blanze Flour Bim, desværre en ikke så ofte udstillet tæve. Endelig blev Norges mest vindende tæve, Kinghunters Arnia-Lioneye, blandt venner kaldt Bine, placeret som nr. 3.

I Veteranklasse hanner så vi vinderen fra Ridgebackdagen 1982, Asante elegant løbe sig til en førsteplads. Asante er efter Jamala MBagathi og Rhosaf Keta. Som nr. 2 blev placeret den mest vindende ridgeback i Norden, Loustigans Dogglas som selv efter en hård

lydighedsprøve viste sig elegant i ringen. Tredjepladsen løb Armaniac stolt af med. I tævernes veteranklasse oplevede vi den store overraskelse. Den 9-årige Loustigans Comba efter Kungstrops Soleb og Janak Kelly, løb lige så spændstigt og elegant som en 2-årig hund og vandt også pladsen som bedste veterantæve. Nr. 2 blev Exmeralda, bedst i modsatte køn to år i træk og endelig på tredjepladsen kom Afrodite. Bedste Veteran blev den smukke, elegantløbende hanhund, Asante.

I konkurrencen om den bedste hanhund løb Rooinek Jason of Janak af med sejren. Nr. 2 blev Kinghunters Alex-Liontooth. Som bedste tæve blev 9-årige Loustigans Comba vinder p.g.a. sit pragtfulde udtryk og den almene livsglæde hun udstrålede. Sanjika Nandiswaya of Janak smuttede elegant ind på en andenplads og den sydafrikanske importtæve tog tredjepladsen.

Avlsklassen og opdrætsklassen var et imponerende syn som vi endnu ikke har oplevet i Danmark. I avlsklassen deltog Rooinek of Jason med sit afkom og stillet op mod disse vandt Sanjika Nandisway of Janak fra Kennel Kinghunters med følgende afkom: Kinghunters Alex-Liontooth, Kinghunters Aristo, Kinghunters Bernie-Lioncub, Kinghunters Buster-Liondog og endelig Kinghunters Arnia-Lioneye. I opdrætsklassen løb Kennel King-

hunters atter af med sejren. Loustigens Kennel som stillede op mod Kinghunters, havde med god sportshjerte givet afkald på Loustigens Douglas, hvilket nok må siges at undvære et godt kort på hånden.

Før dagens største begivenhed skulle prisen til bedste norsk-ejede hund uddeles. Gunthwaites Arrogance alias Amos løb af med sejren og Kinghunters Arnia-Lioneye alias Bine blev nr. 2. Det var en spændende kamp fordi det var mand og kone der kæmpede mod hinanden.

Dagens største begivenhed, kampen om at blive Bedst i Racen og Best in Show stod endelig for døren. Kæmpe-pokaler og præmier ventede og ikke mindst æren. Bedst i racen blev, - Rooinek Jason of Janak og Bedst i Modsatte Køn blev Loustigens Comba. Og endelig, fuldstændig samme placering i Best in Show. Tillykke til alle vidunderlige ridgebacks på dagen, vindende eller ej.

Æresmedlem i den Svenske ridgebackklub og grundlægger af ridgebackopdræt i Sverige, Bengt Floren, sluttede med nogle få ord til alle deltagende og en tak til dommeren. Efter dommerens overrækkelse af gaver fra The Kennel Union of Southern Africa, sluttede formanden for den svenske ridgebackklub med en tak til dommeren.

Som afslutning på en imponerende opvisning af Rhodesian Ridgebacks så vi en champion-

parade som fik mange velfortjente facts og ord med på vejen af Sonja Nilsson.

En gigantisk forestilling var slut. Godt iscenesat og arrangeret, med et fantastisk stort antal fremmødte ridgebacks. Mange sjove små episoder havde fæstnet sig. Nye ridgebackvenskaber var knyttet og meget var lært i løbet af dagen. Der var købt rigeligt ind i klubbens bod med litteratur om racen, t-shirts, mærkater og andet. Nu var der kun tilbage at pakke bilen og så afsted til Danmark.

De 700 km. foregik i nattens mulm og mørke. Vi var trætte, ja nærmest kvæstede og da vi så endelig nåede færgehavnen i Helsingborg, så var den sidste færge sandelig sejlet.

Et par timers søvn i bilen, færgen over sundet og "morgenfrisk" gennem det Danske land. Hundeglam og velkomstkys i den store stil, næsten et blå øje blev det til. En tur med minder om mængder af pragtfulde ridgebacks var til ende.

Tak for turen.

Vermox vet. ormekur

bredspektret, sikkert og effektivt

Handelsformer:

(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde (og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første ormekur omkring 4 ugers alderen.

Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos V-mrk. forhandlere og dyrlæger.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

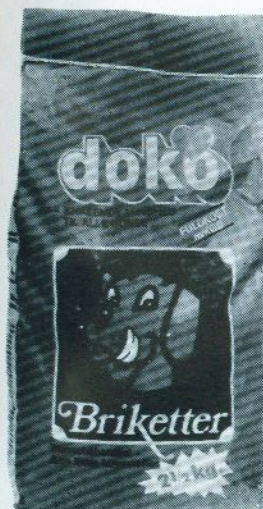
Feb. 84

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

til hunden

doko Briketter

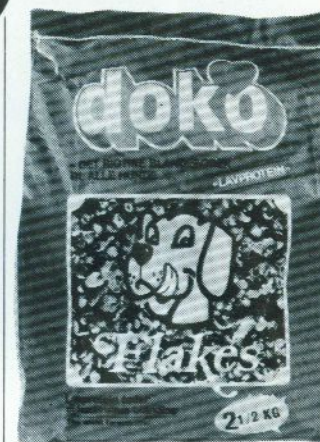
Knasende sundhed til alle hunde. Doko Briketter er fuldkost med kød og udelukkende fremstillet af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og velsmagende produkter, der sikrer en sund og veloplagt hund - og passer på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme måltid. Doko fuldkost diner med kød er specialbehandlet og forberedt til hundens mave/tarm, så hunden får et optimalt foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle hunde. Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt proteinindhold til blanding med kød eller kylling.

Fås hos specialbutikker og supermarkeder over hele landet. Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste forhandler.

Viking SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00 Havnen 51 · 8700 Horsens

